

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní
JUDr. Martinou Radkovou, Ph.D., ve věci

žalobce: **P. S.**
bytem J. 1796/12, X V.
zastoupený obecnou zmocněnkyní L. S.
bytem J. 1796/12, X V.

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 7. 2019, č. j. X, ve věci invalidního důchodu
takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 25. 7. 2019, č. j. X, **se ruší** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí, citovaného v záhlaví, kterým žalovaná zamítla námitky a potvrdila své rozhodnutí ze dne 21. 5. 2019, č. j. X, jímž zamítla žalobci žádost o invalidní důchod.
2. Žalobce v **žalobě** namítal nesprávné zjištění skutkového stavu. Žalovaná hodnotila pouze krční páteř a na bederní páteř vůbec nebrala zřetel, stejně jako na další četná žalobcova zdravotní postižení. Žalobce podrobně popsal postižení bederní páteře a vypsál svá další onemocnění. Žalovaná neoznačila správně ani hlavní diagnózu žalobce a správně ji nevyhodnotila. Syndrom Ehler Danlos je velmi vzácné onemocnění, které ovlivňuje především kůži, klouby, svaly, šlachy a stěny krevních cév. Lidé s tímto syndromem mají poruchu tvorby kolagenu, případně jiné složky pojivové tkáně. Jde o celou skupinu

poruch, které se liší závažností od mírné až po život ohrožující. Neexistuje žádná léčba a terapie je pouze podpůrná. Žalobce vypsal seznam hlavních symptomů.

3. Žalobce ostře nesouhlasil s tím, že jeho zdravotní stav je stabilizovaný a že zhoršení nálezů se neprokázalo. Žalovaná chybně čerpala z propouštěcí zprávy Fakultní nemocnice v Motole, kde je uvedeno, že odjížděl ve stabilizovaném stavu. Tím bylo míněno, že došlo k napřímení páteře a nácviu rehabilitačních technik ke zpomalení progresu choroby. Žalobce je zařazen v programu sledování kvality života pacientů s trvalou bolestí vedeném u Lékařské fakulty Karlovy univerzity v Praze. V případě lehkého onemocnění by žalobce nebyl do programu zařazen. Zdravotní stav žalobce nikdy stabilizovaný nebude a bude se pouze zhoršovat. U pacientů se syndromem není možnost operačního zákroku.
4. Dalším nesprávným zjištěním v napadeném rozhodnutí je uvedení skutečnosti, že žalobce dosud pracoval na plný úvazek. Žalobce pouze uvedl, že celý život pracoval a nevyužíval pracovní neschopenky, což mělo vypovídat o jeho charakteru a přístupu k práci. V posledních 10 letech však byl omezován a snižoval počet odpracovaných hodin. Jako řidič není schopen absolvovat větší vzdálenosti a setrvat v jedné poloze delší čas, jezdil jen krátké tratě, bez nošení břemen či větší zátěže. Žalobce je muž v produktivním věku, má nezletilého syna a se svým zdravotním stavem se dosud nesmířil. Žalobce se snažil pracovat co nejdéle i přes bolesti a zdravotní omezení, užíval analgetika a opiáty. Od roku 2014 žalobce pracoval v průměru 3 hodiny denně a méně, což může doložit podklady k daňovému přiznání. Žalobce odmítal zakázky a pracovní neschopnosti nevyužíval také proto, že byl osobou samostatně výdělečnou činnou a v případě silných bolestí mohl zůstat doma. Až na základě doporučení odborných lékařů a negativní prognózy rapidně zhoršujícího se zdravotního stavu požádal o invalidní důchod.
5. Žalovaná ve **vyjádření k žalobě** popsala podrobně průběh správního řízení a citovala příslušnou právní úpravu, odkázala zejména na § 26, § 38 a § 39 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „ZDP“), § 5 písm. i) a § 8 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí, a příslušná ustanovení vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“).
6. Žalovaná vydala napadené rozhodnutí na podkladě lékařského posudku, vypracovaného pro účely řízení o námitkách lékařem žalované, který konstatoval, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a že žalobce nebyl shledán invalidní. Rozhodující příčinou jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti bylo postižení podle kapitoly XIII oddílu E položky 1b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které posudkový lékař stanovil míru poklesu pracovní schopnosti o 20 %. Žalovaná navrhla k důkazu posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „PK MPSV“ nebo „posudková komise“).
7. Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci **přezkoumal** napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 25. 7. 2019.

8. V **napadeném rozhodnutí** žalovaná jako rozhodující zdravotní postižení označila v souladu s posudkem svého posudkového lékaře u žalobce postižení podle kapitoly XIII oddílu E položky 1b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které stanovil posudkový lékař míru poklesu pracovní schopnosti o 20 %, a uvedla, že u žalobce jde o lehké, chronické postižení bez paretických projevů na končetinách, bez dopadu na chůzi, bez postižení sfinkterů a bez svalových atrofií. Těžší funkční postižení u žalobce prokázat nelze. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce žalovaná podle lékařského posudku určila vertebrogenní algický syndrom a popsala postižení krční páteře s tím, že ostatní zdravotní postižení se podílejí na celkovém zdravotním stavu žalobce s menším posudkovým i funkčním dopadem a to vzala v potaz.
9. V souladu s § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. soud vyžádal k důkazu posudek Posudkové komise MPSV v Ostravě.
10. **Posudková komise MPSV v Ostravě v posudku ze dne 9. 1. 2020** dospěla k závěru, že žalobce ke dni vydání napadeného rozhodnutí byl invalidní v prvním stupni. Jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti ode dne 27. 2. 2019 (ukončení komplexní rehabilitace na klinice rehabilitace a tělovýchovného lékařství II. Fakultní nemocnice Univerzity Karlovy a Fakultní nemocnice Motol) posudková komise stanovila zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII oddílu A (artropatie) položce 1b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity s poklesem pracovní schopnosti o 35 %. Tuto procentní míru poklesu pracovní schopnosti posudková komise neměnila a zvolila ji pro středně těžké funkční postižení více kloubů, velkých a malých kloubů rukou i nohou žalobce. Pohybové schopnosti jsou zachovány, je snížena celková výkonnost a schopnost fyzické zátěže, některé denní aktivity jsou vykonávány s obtížemi nebo s využitím kompenzačních mechanismů.
11. Posudková komise hodnotila stav žalobce odlišně proti lékařům Okresní správy sociálního zabezpečení Vsetín a žalované, neboť za rozhodující zdravotní postižení nepovažovala bolestivý páteřní syndrom, ale vícečetné postižení kloubů při základním onemocnění. Mnohočetné subluxace kloubů omezují žalobce ve fyzické zátěži více než bolestivý páteřní syndrom, kdy příznaky útlaku nervových kořenů ani v současnosti prokázány nebyly. Nebyla prokázána kloubní artróza a ortoped dne 3. 12. 2019 neprováděl rentgenové vyšetření. Jedná se o postižení funkční při vrozené laxitě všech kloubů.
12. Posudková komise nesouhlasila s hodnocením ortopeda MUDr. P. K. ze dne 3. 12. 2019, že u žalobce se jedná o velmi těžké postižení pohybového aparátu a že zdravotní stav znemožňuje výkon vhodných pracovních činností. Podle posudkové komise dlouhodobá dočasná pracovní neschopnost není odůvodněná a žalobce je schopen plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání na úřadu práce.
13. Po provedeném řízení krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
14. Posudkové komise jsou oprávněny posuzovat pokles pracovní schopnosti a vyslovovat posudkové závěry o invaliditě, jejím vzniku, trvání či zániku. Posudkové řízení je tedy specifickou formou správní činnosti spočívající v posouzení zdravotního stavu občana a některých důsledků z něj vyplývajících pro oblast sociálního zabezpečení a důchodového pojištění. Hlavním obsahem činnosti posudkového orgánu je posudková činnost, která předpokládá vedle odborných lékařských znalostí také znalosti z oboru posudkového lékařství. Posudek, který splňuje požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti a který se

vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí. Posudkový závěr by měl být náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý i pro soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné znalosti z oboru posudkového lékařství, na nichž především posouzení invalidity závisí.

15. Soud učinil skutková zjištění z výše citovaných důkazů, zejména posudku PK MPSV v Ostravě ze dne 9. 1. 2020, který byl rozhodujícím důkazem pro rozhodnutí soudu.
16. Přezkoumává-li krajský soud správní rozhodnutí žalované o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav Ministerstvo práce a sociálních věcí svými posudkovými komisemi (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.). V tomto řízení byl vypracován posudek Posudkovou komisí MPSV v Ostravě dne 9. 1. 2020. Krajský soud nezpochybnil závěr posudku Posudkové komise MPSV v Ostravě pro jeho přesvědčivé, vyčerpávající a jednoznačné odůvodnění a pro své rozhodnutí tento závěr posudku převzal. Proti posudku žalobce ani žalovaná nevznegli žádné námitky.
17. Podle § 39 odst. 1 ZDP *pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*
18. Podle § 39 odst. 2 ZDP *jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*
 - a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
 - b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
 - c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

Podle § 2 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb. *pro stanovení procentní míry poklesu pracovní schopnosti je nutné určit zdravotní postižení, která jsou příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce, a jejich vliv na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.*

Podle § 2 odst. 3 poslední věta téže vyhlášky *za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.*

Jestliže u žalobce bylo prokázáno, že k datu napadeného rozhodnutí docházelo k poklesu jeho pracovní schopnosti o 35 %, je nutno žalobce k datu napadeného rozhodnutí považovat za invalidního v prvním stupni, a to ode dne 27. 2. 2019, jak je uvedeno v posudku PK MPSV v Ostravě.

Krajský soud proto zrušil rozhodnutí žalované pro vady řízení, neboť žalovaná si ve správním řízení neopatřila důkazy v takovém rozsahu, aby byl prokázán skutečný stav věci. Současně krajský soud vrátil věc žalované k dalšímu řízení. Žalovaná znovu ve věci rozhodne, přičemž podle § 78 odst. 5 s. ř. s. bude vycházet z právního názoru krajského soudu, že žalobce byl invalidní v prvním stupni, a to ode dne 27. 2. 2019.

19. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první a odst. 2 s. ř. s. Žalobce žádné náklady řízení nepožadoval a žalovaná ve sporu nebyla úspěšná a nemá právo na náhradu nákladů řízení ve věcech důchodového pojištění. Proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 6. února 2020

JUDr. Martina Radkova, Ph.D. v. r.
samosoudkyně